

ໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 25 ກໍຣະກະດາ 2010 (7/25/2010)

ພລັງຂອງຄວາມສັດຊື່

ຂໍ້ພຣະຄຳພີໃນບົດຮຽນ: 1 ຊາມູເອນ 24: 20-22; 26: 1-2, 7-12, 21-25

ບົດຮຽນນີ້ສາມາດສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດທ່ານໄດ້ຢ່າງໃດ ?

ບົດຮຽນນີ້ສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານຮູ້ໄດ້ວ່າມີຮາງວັນໃຫ້ສຳລັບຄວາມສັດຊື່ແລະຄວາມຈິງຮັກພັກດີຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ແລະມັນຍັງສາມາດຊ່ວຍທ່ານໃຫ້ມີຄຳພັນສັນຍາວ່າຈະດຳເນີນຊີວິດຢູ່ຢ່າງຖືກຕ້ອງ.

ບົດຮຽນນີ້ເວົ້າກ່ຽວກັບຫຍັງ:

ບົດຮຽນນີ້ແມ່ນກ່ຽວກັບດາວິດໂຍະຍານໄວ້ຊີວິດຊາອູນ, ໂດຍບໍ່ໄດ້ຄຳນຶງເຖິງເຈດຕະນາຂອງຊາອູນທີ່ຈະຂ້າລາວ.

ເປັນຫຍັງບົດຮຽນນີ້ຈຶ່ງມີຄວາມສຳຄັນ:

ໂດຍສ່ວນຕົວແລ້ວຜູ້ໃຫຍ່ເຮົາມັກຈະຄິດຢູ່ເລື້ອຍໆວ່າ ຄວາມຖືກຕ້ອງເປັນທັມແລະການໃຫ້ຄວາມຈິງຮັກພັກດີກັບພຣະເຈົ້ານັ້ນແມ່ນບໍ່ມີຄຳຕອບແທນອັນໃດເລີຍ.

ໃນເມື່ອເວລາຂ້າພຣະເຈົ້າຍັງເປັນເດັກນ້ອນຢູ່. ຄະນະກິລາເບສບໍ່ທົມໃຫຍ່ໆແມ່ນມີຄວາມໜັກແໜ້ນໃນຄວາມຈິງຮັກພັກດີເປັນອັນດັບນຶ່ງ. ໃນທຸກມື້ນີ້, ປາສຈາກມາດຕະຖານຂອງຄວາມຈິງຮັກພັກດີນັ້ນ. ການຫຼິ້ນຂອງທີມຈຶ່ງເປັນທີ່ນິຍົມຂອງແຟນງຸກລາຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ, ນັກກິລາຜູ້ຊຶ້ງເລີ້ມຕົ້ນແລະຈົບລົງພ້ອມກັບຜົນສຳເລັດຂອງເຂົາທີ່ຫຼິ້ນຢູ່ໃນທີມດຽວມາໂດຍຕອດນັ້ນແມ່ນຫາໄດ້ຢາກໃນທຸກມື້ນີ້. ແຟນງຸກລາທັງຫຼາຍມັກທີ່ຈະເຫັນຄວາມຈິງຮັກພັກດີຂອງນັກກິລາທີ່ຍັງຫຼິ້ນໃນທີມນັ້ນມາໂດຍຕອດ.

ດາວິດມີຄວາມຈິງຮັກພັກດີເໜືອກວ່າພວກເຂົາທັງໝົດ. ລາວຍັງສືບຕໍ່ໃຫ້ຄວາມນັບຖືຊາອູນເຖິງແມ່ນວ່າຊາມູເອນໄດ້ເຈີມດາວິດໃຫ້ເປັນກະສັດແລະຊາອູນມີຈິດໃຈປອງຮ້າຍດາວິດເຖິງກັບວ່າຕ້ອງການຂ້າລາວໃຫ້ຕາຍ. ລາວບໍ່ເອົາໂອກາດທີ່ລາວມີນັ້ນຂ້າຊາອູນ. ເພາະລາວເຫັນຄວາມຈິງຮັກພັກດີມີຄວາມສຳຄັນກວ່າທີ່ຕົວລາວຖືກເລື່ອນຕຳແໜ່ງ

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ຈົງໃຈທີ່ຈະຜິດຄຳສັນຍາ: 1 ຊາມູເອນ 24:20-22; 26:1-2

ຊາອູນບໍ່ມີຄວາມຈິງຮັກພັກດີຕໍ່ດາວິດເຖິງແມ່ນວ່າດາວິດໄດ້ເອົາກອງກຳລັງທະຫານຂອງລາວອອກມາຈາກການຜາບແພ້ໂກລີອາດ. ເຖິງວ່າຊາອູນມີຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຈະຂ້າດາວິດ, ດາວິດຍັງໄວ້ຊີວິດຊາອູນເຖິງສອງຄັ້ງເມື່ອດາວິດມີໂອກາດທີ່ຈະຂ້າຊາອູນ(1 ຊາມູເອນ 24:1-4; 26:7-12). ທັງສອງຄົນຕ່າງກໍໄດ້ຮັບການເຈີມໃຫ້ເປັນກະສັດຈາກຊາມູເອນ, ແຕ່ພຣະເຈົ້າປະຕິເສດການເຈີມຂອງຊາອູນແຕ່ຊົງສະຖິດຢູ່ນຳດາວິດ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ດາວິດຍັງໃຫ້ຄວາມຈິງຮັກພັກດີຕໍ່ຊາອູນນານເທົ່າທີ່ຈະນານຊົ່ວຊີວິດຂອງຊາອູນ. ເຖິງແມ່ນວ່າຊາອູນຍັງໄດ້ຕາມຫາຊອກຂ້າດາວິດ.

ຊາອູນຮູ້ແນ່ແກ່ໃຈວ່າດາວິດຈະໄດ້ເປັນກະສັດຜູ້ຕໍ່ມາ. ລາວໄດ້ຖາມດາວິດໃຫ້ຄຳໝັ້ນສັນຍາ... ໂດຍພຣະນາມຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າເຈົ້າຈະສາວຮຸ້ນຊື່ສາຍຂອງຂ້ອຍໄວ້ ເພື່ອວ່າຊື່ຂອງຂ້ອຍແລະຊື່ຄອບຄົວຂອງຂ້ອຍຈະບໍ່ຫຼົງລົມໄປໝົດສິ້ນ. ຊາອູນບໍ່ໄດ້ຮູ້ວ່າດາວິດໄດ້ໃຫ້ຄຳໝັ້ນສັນຍາໄວ້ກັບລູກຊາຍຂອງຊາອູນ, ໂຈນາທານ.

ເຖິງວ່າຊາອູນບໍ່ຍອມຮັບຄວາມຈິງຮັກພັກດີຂອງດາວິດ. ດາວິດໃຫ້ຄວາມຈິງຮັກພັກດີໜ້າທີ່ຂອງການນຳພາ. ຜູ້ເປັນຜູ້ນຳບາງເວລາກໍມີຂໍ້ຜິດພາດແລະມີຄວາມລົ້ມເຫຼວໃນການຕັດສິນໃຈ. ແຕ່ນັ້ນບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາບໍ່ຍອມຮັບໃນອຳນາດແລະຕຳແໜ່ງໜ້າທີ່ຂອງເພິ່ນ. ພວກເຮົາສະແດງຄວາມບໍ່ຈິງຮັກພັກດີຕໍ່ພຣະເຈົ້າໃນເມື່ອພວກເຮົາເລືອກທີ່ຈະບໍ່ຍອມຮັບໃນການນຳພາຂອງລາວ. ດາວິດໃຫ້ຄວາມຈິງຮັກພັກດີກັບຊາອູນເໝືອນເປັນກະສັດໂດຍບໍ່ໄດ້ຄຳນຶງເຖິງຄວາມປອດພັຍຂອງຕົວເອງ.

ດາວິດບໍ່ໄດ້ໄວ້ເນື້ອເຊື່ອໃຈໃນການ “ປຸງໃຈ” ຂອງຊາອູນ. ດັ່ງນັ້ນລາວໄດ້ຂຶ້ນໄປເຖິງປ້ອມຍາມ. ຄວາມບໍ່ໄວ້ເນື້ອເຊື່ອໃຈຂອງດາວິດຕໍ່ຊາອູນໄດ້ປາກົດແຈ້ງໃຫ້ເຫັນໃນເວລານັ້ນ. ຄົນຊາວເມືອງສີເຟໄດ້ບອກຊາອູນວ່າດາວິດພວມລີ້ຢູ່ເທິງພູກີລາແຄມຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ. ຊາອູນໄດ້ຄັດເລືອກເອົາທະຫານ 3,000 ຄົນເພື່ອຕິດຕາມຊອກຫາດາວິດໃນທີ່ແຫ່ງແລ້ງກັນດານ. ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າເມື່ອກ່ອນການຍອມຮັບຂອງລາວແມ່ນບໍ່ມີຜົນຫຍັງເລີຍແຕ່ເປັນການໜ່ວງໜຽວຂອງການຫັກຫຼັງ.

2. ການໃຊ້ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ 1 ຊາມູເອນ 26:7-12

ຂະນະທີ່ຊາອູນໄດ້ຕັ້ງຄ້າຍໃກ້ກັບດາວິດເພື່ອນຳພັຍອັນຕະຣາຍມາໃຫ້ລາວ. ດາວິດໄດ້ສະແດງການຫຍັບເຂົ້າໃກ້ຊາອູນໂດຍທາງກົງກັນຂ້າມ. ດາວິດໄດ້ລວບລວມກຳລັງບຸກລຸກເຂົ້າໄປໃນຄ້າຍຂອງຊາອູນກ່ອນແຈ້ງ. ເພື່ອສະແດງຄວາມຈິງຮັກພັກດີຕໍ່ຊາອູນ. ດາວິດແລະຫຼານຊາຍຂອງລາວ, ອາບິຊັຍຍາ, ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນຄ້າຍຂອງຊາອູນໃນເວລາກາງຄືນຊຶ່ງມີທະຫານຮວມທັງໝົດ 3,000 ຄົນ. ດາວິດໄດ້ເຂົ້າໄປຈົນເຖິງຫ້ອງສ່ວນຕົວຂອງຄ້າຍ, ຊຶ່ງເປັນບ່ອນຊາອູນແລະນາຍພົນທະຫານນອນຫລັບຢູ່. ຫອກຂອງຊາອູນກ່ວາງຢູ່ຂ້າງຂອງກະສັດ(ຫອກແລະເຄື່ອງໝາຍປະຈຳຕຳແໜ່ງແລະອຳນາດສັງການ).

ອາບິຊັຍຍາໄດ້ເຫັນເຫດການເໝືອນກັບວ່າພຣະເຈົ້າໃຫ້ໂອກາດທີ່ຈະເອົາຂະນະຕໍ່ຊາອູນ. ລາວຂັ້ນອາສາທີ່ຈະແທງຊາອູນໃຫ້ຊອດແລະສັນຍາວ່າຈະແທງພຽງແຕ່ບາດດຽວບໍ່ໃຫ້ໄດ້ແທງອີກເປັນເທື່ອທີສອງ. ແຕ່ຢ່າງໃດກໍດີພຣະເຈົ້າຍັງມີແຜນທີ່ດີກວ່ານັ້ນອີກ.

ດາວິດໄດ້ສະແດງຄວາມໄວ້ວາງໃຈຂອງລາວຕໍ່ພຣະເຈົ້າໂດຍການທີ່ບໍ່ແຕະຕ້ອງຄົນທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເຈີມໄວ້ແລ້ວ. ເຖິງແມ່ນວ່າຕົວຂອງດາວິດເອງກໍຖືກພຣະເຈົ້າຊົງເຈີມໄວ້ເໝືອນກັນກໍຕາມ. ດາວິດກໍບໍ່ຢາກກະທຳການນັ້ນດ້ວຍມືຂອງລາວເອງ. ພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນທີ່ຈະກະທຳຕໍ່ຊາອູນເອງ. ລາວເວົ້າວ່າ, ພຣະເຈົ້າຈະຊົງເປັນຜູ້ຂ້າລາວເອງ.

ບາງເທື່ອ, ພວກເຮົາໄດ້ພະຍາຍາມກະທຳຫຼາຍຢ່າງດ້ວຍມືຂອງເຮົາເອງ ແທນທີ່ຈະໄວ້ວາງໃຈໃນເວລາຂອງພຣະເຈົ້າຫຼາຍກວ່າ. ດາວິດໄດ້ມີຄວາມແນ່ນອນໃຈວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ສືບຕໍ່ທຳງານໃນການປະພຶດຂອງລາວຢູ່. ແລະປະຕິເສດທີ່ຈະດັດແປງສິ່ງຕ່າງໆດ້ວຍຕົວຂອງລາວເອງ.

ແທນທີ່ຈະຂ້າຊາອູນ, ດາວິດໄດ້ບອກໃຫ້ອາບິຊັຍຍາໃຫ້ເກັບເອົາຫອກແລະຂັນນ້ຳຂອງຊາອູນ. ຄວາມຈິງສິ່ງຂອງເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ວາງຢູ່ຂ້າງກະສັດໃນເມື່ອເວລາພຣະອົງນອນລັບຢູ່. ນັ້ນໄດ້ເນັ້ນໃຫ້ເຫັນວ່າດາວິດໄດ້ມີໂອກາດທີ່ຈະຂ້າຊາອູນ. ມັນບໍ່ເປັນການສລາດທີ່ຈະກະທຳດັ່ງນັ້ນ ລາວຕ້ອງການທີ່ຈະໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າຫຼາຍກວ່າ. ການໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າແມ່ນເປັນຄຸນລັກສະນະອັນສຳຄັນຂອງດາວິດ.

ດາວິດໄດ້ເຫັນພຣະທັດຂອງພຣະເຈົ້າໃນການບຸກເຂົ້າໄປໃນຄ້າຍຂອງຊາອູນໃນເວລາກ່ອນແຈ້ງນັ້ນ. ໜ້າອັດສະຈັນທີ່ບໍ່ມີຜູ້ໃດເຫັນພວກເຂົາ, ບໍ່ມີຜູ້ໃດຮູ້ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດຕື່ນ. ດາວິດແປຄວາມໝາຍວ່າອັນນີ້ແມ່ນການຊົງບັນດານຂອງພຣະ

ເຈົ້າທີ່ເຮັດໃຫ້ເຂົ້າມາອອກຫລັບສນິດ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ທຳການຜ່ານການປະພຶດຂອງພວກເຂົາ. ແລະຖ້າວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ທຳການໃນເຣື່ອງນີ້ແລ້ວ, ລາວກໍຍັງມີຄວາມໄວ້ໃຈອີກວ່າພຣະເຈົ້າກໍຄົງຈະດູແລພາບພິດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່ານີ້ອີກ.

3. ລາງວັນຂອງຄວາມຈິງຮັກພັກດີ. 1 ຊາມູເອນ 26: 21-25

ດາວິດໄດ້ຕັ້ງທ່າຢູ່ທ່າງໂກພໍສົມຄວນຈາກຄ້າຍຂອງກະສັດຊາອູນແລະຮ້ອງໃສ່ອັບເນວ່າຫອກແລະຂັນນໍ້ານັ້ນຢູ່ໃສແລ້ວ? ຊາອູນຮູ້ວ່ານັ້ນແມ່ນສຽງຂອງດາວິດຊຶ່ງລາວໄດ້ບຸກລຸກຄ້າຍຂອງຕົນເອງ. ແລະໃນເວລາດຽວກັນນັ້ນຊາອູນໄດ້ສະແດງອອກໃຫ້ເຫັນໃນການກັບໃຈໃໝ່ຂອງລາວ. ໄດ້ຍອມຮັບຕໍ່ດາວິດວ່າເພິ່ນໄດ້ເຮັດໃນສິ່ງທີ່ຜິດແລະຂໍໃຫ້ດາວິດຈິ່ງກັບຄືນມາ, ແລະໄດ້ຮ້ອງດາວິດນັ້ນວ່າເປັນລູກ. ຊາອູນໄດ້ໃຫ້ຄໍາໝັ້ນສັນຍາວ່າຈະບໍ່ທໍາຮ້າຍດາວິດອີກຕໍ່ໄປເພາະລາວໄດ້ໄວ້ຊີວິດຂອງເພິ່ນ. ຊາອູນໄດ້ຮ້ອງຕົນເອງວ່າເປັນຄົນໂງ່ຈໍາທີ່ສຸດທີ່ໄດ້ກະທໍາຕໍ່ຊີວິດຂອງດາວິດ. ດາວິດໄດ້ປະຕິເສດການເຊື່ອເຊີນຂອງຊາອູນ ດາວິດໄດ້ບອກໃຫ້ສິ່ງທະຫານຜູ້ນຶ່ງຂຶ້ນໄປເອົາຫອກຂອງເພິ່ນຄືນໄປ ລາວຈະບໍ່ມາເອົາຫອກດ້ວຍຕົວລາວເອງ ດາວິດຮູ້ຈັກຊີວິດຂອງຊາອູນນັ້ນດີ. ດາວິດກໍຍັງຮູ້ອີກວ່າຄໍາສັນຍາຂອງຊາອູນນັ້ນເປັນຄໍາສັນຍາທີ່ບໍ່ມີຄວາມໝາຍຊຶ່ງບໍ່ມີຫຍັງເລີຍທີ່ປາກົດໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມຈິງໃຈໃນການປ່ຽນແປງຂອງລາວ. ດາວິດບໍ່ຍອມຮັກສາຫອກຂອງກະສັດຊາອູນ.

ບາງຄັ້ງຜູ້ນໍາກໍຈະຖືກປົດອອກຈາກການເປັນຜູ້ນໍາ, ຢູ່ໃນຄຣິສຕະຈັກກໍອາດຈະມີການແບບນີ້ເກີດຂຶ້ນ. ຖ້າຜູ້ນໍາທາງມີການຂົ່ມຂືນເດັກນ້ອຍຈະບໍ່ສົມຄວນເປັນຜູ້ນໍາອີກຕໍ່ໄປ. ຜູ້ນໍາທາງຝ່າຍໃຫ້ຄໍາປຶກສາທາງກວ່າມີຄວາມສໍາພັນທາງເພດກັບຜູ້ທີ່ລາວໃຫ້ຄໍາແນະນໍານັ້ນກໍບໍ່ສົມຄວນເປັນຜູ້ນໍາອີກຕໍ່ໄປ, ຖ້າມີສະຖານະການແບບນີ້ເກີດຂຶ້ນຄວາມກົດດັນລະຫວ່າງຄຣິສຕະຈັກກັບຜູ້ນໍາຈະບໍ່ຮຸນແຮງ. ສະຖານະການແບບນີ້ ທາງທີ່ດີທີ່ສຸດນັ້ນຄືການອະທິຖານແລະໃຫ້ຄວາມຈິງຮັກພັກດີຕໍ່ສິດທິແລະຮິດອໍານາດຂອງພຣະເຈົ້າ.

ເມື່ອຜູ້ນໍາເຮັດສິ່ງທີ່ເສື່ອມເສັງ, ຂ້າພຣະເຈົ້າຕ້ອງເຮັດແນວໃດ?

- ❖ ໃຊ້ເວລາໃນການອະທິຖານ, ແລະຊອກສແວງຫາການຊົງນໍາຂອງພຣະເຈົ້າ.
- ❖ ບໍ່ຍອມຟັງຄວາມຊຸບຊົບນິນທາ ຊອກສແວງຫາຄວາມຈິງ.
- ❖ ຕິດຕາມກົດລະບຽບຂອງຄຣິສຕະຈັກທີ່ຕັ້ງຂຶ້ນຢ່າງໃກ້ຊິດ.
- ❖ ໃຊ້ກົດໝາຍທ້ອງຖິ່ນຂອງຣັດແລະຂອງຣັຖບານ.
- ❖ ຊອກຫາຄວາມຄິດເຫັນຈາກຜູ້ນໍາໃນຄຣິສຕະຈັກ.
- ❖ ໃຫ້ໂອກາດຜູ້ທໍາຜິດຖິ້ມໃຈເກົ້າເອົາໃຈໃໝ່ແລະກັບຄືນສູ່ສະພາບເດີມ.
- ❖ ສເນີໃຫ້ມີໂອກາດກັບຄືນດີກັນ.
- ❖ ຈັດຫາຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອອັນເໝາະສົມຕໍ່ຜູ້ທໍາຜິດ.
- ❖ ເຮັດທຸກສິ່ງຢ່າງເພື່ອນໍາກຽດຕິຍົດແລະສະຖໍາຣາສີມາສູ່ພຣະເຈົ້າ.

ຄໍາເວົ້າສຸດທ້າຍຂອງຊາອູນເປັນຄໍາອວຍພອນດາວິດ. ລາວໄດ້ເວົ້າວ່າຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອວຍພອນເຈົ້າເຖີດ. ເຈົ້າຈະປະລິບຜົນສໍາເຣັດໃນທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າກະທໍາ ຫຼັງຈາກນັ້ນຊາອູນກໍບໍ່ເວົ້າກັບດາວິດອີກ, ຈະເບິ່ງເຫັນໄດ້ວ່າຄໍາເວົ້າຂອງຊາອູນບໍ່ມີຄວາມໝາຍເພາະບໍ່ມີອັນໃດຈະສນັບສນຸນຄໍາເວົ້າຂອງລາວໃຫ້ເຊື່ອຖືໄດ້. ແລະດາວິດກໍບໍ່ຖືຄໍາເວົ້ານັ້ນເປັນຈິງ, ລາວຈິ່ງຈາກໄປຕາມທາງຂອງລາວແລະຊາອູນກໍກັບເມືອວັງຂອງຕົນ. ພຣະເຈົ້າພໍພຣະທັຍນໍາດາວິດໃນຄວາມຈິງຮັກພັກດີ, ແຕ່ບໍ່ພໍພຣະທັຍນໍາການກະທໍາຂອງຊາອູນຄືບໍ່ມີຄວາມຈິງຮັກພັກດີຕໍ່ພຣະເຈົ້າ.

ບົດຮຽນແຫ່ງຊີວິດ:

ຄວາມຈິງຮັກພັກດີຕໍ່ພຣະເຈົ້ານັ້ນສໍາຄັນ ເຖິງແມ່ນເປັນຄວາມຕາຍສໍາລັບຜູ້ນໍາ. ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການຄວາມໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງແລະຖ້ອຍຄໍາຂອງພຣະອົງ. ໃນເມື່ອຜູ້ນໍາຫາກບໍ່ມີຄວາມຈິງຮັກພັກດີຕໍ່ພຣະອົງ. ຊີວິດຂອງເຂົາຈະປະເຊີນກັບການລົງໂທດຈາກພຣະເຈົ້າ. ໃນເວລາເຂົາພະເນຈອນຢູ່ນັ້ນເຂົາກໍຄວນໄດ້ຮັບກຽດຈາກຜູ້ຕິດຕາມເຂົາ, ແລະຜູ້ນໍາຈະຕັ້ງຜົນຢູ່ຫຼືລົ້ມລົງກໍຂຶ້ນຢູ່ກັບອໍານາດສູງສຸດໃນການປົກຄອງຂອງພຣະເຈົ້າ ບາງຄັ້ງຄວາມບາບຂອງຜູ້ນໍາໄດ້ກະທໍານັ້ນມັນໃຫຍ່ຈົນເກີນສ່ວນແລະເຂົາຈະຕ້ອງຖືກປົດອອກຈາກການເປັນຜູ້ນໍາໃນທັນທີທັນໃດ, ແຕ່ໃນສະຖານະການດັ່ງນີ້ສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງກໍຄືຄວາມອິດທິນແລະໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງຕໍ່ການຊົງປ່ຽນຜູ້ນໍາຈະປາກົດຂຶ້ນ.

ເຮົາໄດ້ຮຽນຮູ້ຫຍັງແດ່ຈາກປະສົບການຂອງດາວິດແລະຊາອູນທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ດີແລະນໍາສະຖາຣາສີມາສູ່ພຣະເຈົ້າ.

- ❖ ມີບາງຄົນໄດ້ໃຫ້ຄໍາໝັ້ນສັນຍາວ່າຈະຈິງຮັກພັກດີຕໍ່ພຣະເຈົ້າແລະຕໍ່ຜູ້ອື່ນ, ແຕ່ຄໍາເວົ້າຂອງເຂົານັ້ນເປັນຄໍາເວົ້າທີ່ບໍ່ມີຄວາມໝາຍເປັນຄໍາເວົ້າເປົ່າໆ.
- ❖ ສລາດເໝືອນກູແລະອ່ອນສຸພາບເໝືອນນົກເຂົາ” (ມັດທາຍ 10:16).
- ❖ ເຮົາສາມາດໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງທີ່ຍົກລະດັບເຮົາຂຶ້ນ ຢ່າງດຽວກັນກັບພຣະອົງຕ້ອງການໃຫ້ເຮົາມີຄວາມສັດຊື່ຕໍ່ພຣະອົງ.
- ❖ ພຣະເຈົ້າເຫັນຄວາມຈິງຮັກພັກດີຂອງເຮົາທີ່ມີຕໍ່ພຣະອົງແລະຕໍ່ຜູ້ອື່ນແລ້ວພຣະອົງຈະໃຫ້ລາງວັນເຮົາຍ້ອນຄວາມສັດຊື່ແລະຕິດຕາມນໍ້າພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າ.
- ❖ ລາງວັນທີ່ພຣະເຈົ້າເອົາໃຫ້ຍ້ອນຄວາມສັດຊື່ແລະຄວາມຈິງຮັກພັກດີຂອງເຮົານັ້ນຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຢ່າງກະທັນຫັນ; ບາງຄັ້ງອາດຈະເປັນປີເຮົາຈິ່ງໄດ້ຮັບປະສົບການນັ້ນຫຼັງຈາກພວກເຮົາໄດ້ຕັດສິນໃຈຕາມນໍ້າພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າແລ້ວ, ໂດຍສະເພາະແລ້ວເປັນສະຖານະການພິເສດ, ພວກເຮົາບໍ່ຄວນຈະຊັກຊ້າຕ້ອງປະຕິບັດທັນທີ,

ອຸປຸຖຸມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ WWW.lsb.org ໂດຍ LLBC.